

Виховний захід

ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Мета:

- сприяти патріотичному вихованню дитячого колективу; спонукати особистість до осмислення себе як частинки великого українського народу; пробуджувати національну самосвідомість;
- розвивати артистичні здібності;
- виховувати патріотичні почуття до рідної землі, дружби та взаємоповагу один до одного, взаєморозуміння.

Обладнання: святково прибраний зал, музичне обладнання, мультимедійна презентація, відеофрагменти та музичні кліпи, вгорі напис “6 грудня – День Збройних Сил України”.

Вед. 1: Улюблена Богом перлина

Для всіх українців одна

Козацька моя Україна

Хлібів золотих сторона

Вед.2: Негодами лютими бита

Віками ти йшла до мети

Тобі в небі зорею світити

І волю і долю знайти.

Вед.1: Розселив Господь людей по всьому світу і кожному народові дав землю. Богом дана земля є святою і рідною, тому її захист – це найперший обов’язок народів.

Вед.2: Для українців такою землею є Україна. Вона полита потом і кров’ю сотень поколінь, їхніх працелюбних і героїчних предків.

Вед.1: 14 жовтня кожного року увесь християнський світ з глибокою любов’ю, вдячністю і надією славить Пресвяту Богородицю, Матір Спасителя світу Ісуса Христа.

Вед.2: Свято Покрови Пресвятої Богородиці було найбільшим святом для наших предків – козаків. Козаки настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці і так щиро й урочисто відзначали це свято, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту та отримало другу назву - Козацька Покрова. З 2014 року свято Покрови в Україні відзначається ще й як День захисника України.

Вед.1: Наше свято присвячене Дню збройних сил України, що відзначається щорічно 6 грудня.

Вед.2: Українська армія! Шлях її утворення та формування такий же непростий, як і становлення самостійної держави України. Українські січові стрільці, Галицька армія, армія української народної республіки, українська повстанська армія, збройні сили України – так в свій час називалося українське військо, яке було призване боронити націю. Не одного війська шини Київ борознили.

Вед.1: 1 листопада 1918р. силами та розумом українських стрільців на чолі з отаманом Дмитром Вітовським, була створена Західна Українська Народна республіка. Галицька армія, створена на боці січового стрілецтва боронила молоду ЗУНР від захвату поляків, а армія української народної республіки вела кровопролитні бої за утворення незалежної України з військами радянської Росії. В період другої світової війни війська української Повстанської армії вели боротьбу з фашистами та з поляками, які хотіли поневолити Україну. Мужньо боролися і гинули сини України за довгі роки боротьби за незалежність.

Вед.2: 24 серпня 1991 року Україну було проголошено незалежною державою. Настала потреба створення національної армії, армії держави, яка отримала незалежність і лише стала на шлях свого відродження та розвитку.

6 грудня 1991 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про Збройні Сили України». Саме ця подія стала підставою для офіційного встановлення свята – Дня збройних сил України.

Протягом 25 років Збройні сили України пройшли непростий шлях становлення.

Вед.1: Ми, нинішнє покоління, повинні віддати шану героям, завдяки яким майорить сьогодні синьо – жовтий прапор свободи в нашій державі Україні. Українські юнаки повинні бути свідомим, що проходячи службу в армії, вони стають захисниками своїх матерів, сестер, коханих дівчат, рідного села чи міста, де проходило дитинство чи юність.

*Український хлопча майбутній солдат
Очима історії ти поглянь назад
Бо багато крові пролилося колись
Щоб твої мрії сьогодні збулись
Щоб світило мирне сонце над землею
Щоб Україна йшла у майбуття
Молоді вкраїнці долею своєю
На вістар свободи поклали життя
Не схилили голови, душі не скорили
У ярмі чужому не хотіли жити
Гордість українців в світі не згубили
Вірити навчились і Бога любити
Будь же гідний, хлопче, пам'яті такої
Знай, що Батьківщину треба захищати
І в час небезпеки, як хоробрий воїн
Відзовись, як кличе Україна мати!
Пісня «Українці»*

Вед.1:

У нашого українського народу було славне минуле.

Вед.2:

Мову почнемо про героїчну добу наших славних запорізьких козаків.

Вед.1:

Козацьке військо впродовж віків було армією, яка протистояла чужинцям; яка боронила свою землю і український народ від завойовників Січі.

Вед.2:

Служити в українському війську, служити Україні – було справою честі і життя.

Вед.1:

Запорізька Січ уславилася іменами Байди, Вишневецького, Сагайдачного, Хмельницького, Дорошенка, Сірка.

Вед.2:

Служити в козацькому війську вважалося в народі найпочеснішою справою. Навіть матері під час великого походу самі виряджали дітей у військо.

Вед.1:

Та наречені слізною проводжаючи в дорогу молилися Богу для швидкого повернення козаків

Вед.2:

Українська армія по праву пишається своєю історією, своїми традиціями.

Вед.1:

Ніколи наші війська не загарбували чужих територій, не посягали на чуже добро, чужі землі

Вед.2:

Наші воїни з честю дали відсіч Фашистській чумі.

Вед.1:

В нас клятва єдина.

Єдиний в нас клич і пориви:

Ніколи, ніколи не буде Вкраїна

Рабою фашистських катів.

Вед.2:

Вкладає меч в руки вірного сина

Наш край, щоб цей меч пломенів.

Ніколи, ніколи не буде Вкраїна

Рабою фашистських катів.

Вед.1:

Не має більшого покликання, як захищати рідну землю.

Вед.2:

Повертаючись сьогодні обличчям до нашої історії, ми з глибокою вдячністю схилиємо голови перед бійцями Радянської армії.

Вед.1:

Кожне молоде серце сьогодні і завжди повинно берегти пам'ять про всіх, хто відстояв державу в тій страшній війні. Щоб ніколи не повторилася та біда, яку пережив народ у 1941-1945 роках.

Вед.2:

Україна сьогодні незалежна держава. Українські Збройні Сили покликані охороняти рідну землю. І служать наші хлопці сьогодні Батьківщині. Ми любимо свою армію. Служити в ній справа честі і обов'язку...

Учень.

Народ мій є, народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ.
Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде!

Учень.

Вставай, народе, в святую годину.
Та не для помсти за рідну кров.
Вставай за правду, за Україну,
Вставай, народе, твій час прийшов!

Учень.

Аж кров холоне сьогодні в жилах...
Нас обертали в покірний плин.
Ми 300 років Москві служили,
пора настала, устань з колін.

Учень.

Вставай, народе, в єдину лаву
Шикуй братерства всіх наших мов.
Вставай, твори свою державу,
Вставай, народе, твій час прийшов!

Учень.

Вставай, народе, воз'єднуй сили,
Зламай залізо старих оков.
Вставай з лежанки, вставай з могили,
Вставай, народе, твій час прийшов

Пісня «По селу ідуть козаки»

Вед.1: Незабаром настане сьома річниця з трагічної дати нашої з вами країни – 18-20 лютого. Здається, що ці криваві події були тільки вчора. Ще не висохли сльози на очах матерів, ще пухка земля на могилах братів наших. Вони в нашій пам'яті навіки. В серцях українців раз і назавжди закарбувались імена героїв Небесної Сотні, які душу й тіло положили за нашу свободу.

*Мамо не плач я повернуся весною
у шибку пташкою ударусь твоєю
прийду на світанок в садок із росою
а може дощем на поріг у паду
голубко не плач так судилося ненько
слово матуся не буде моїм прийду і попрошуся в сон твій тихенько
розкажу як мається в домі новім
мені колискову ангел співає
і рана смертельна уже не болять
ти знаєш матусю тут сумно буває
душа за тобою рідненька щемить
мамочко вибач за чорну хустину
за те що віднині будеш сама
тебе я люблю і люблю Україну
вона як іти була в мене одна!!!*

*Небесна сотне, сотне мила,
У йменні твоїм болем озивається душа,
Що опалила та не склала крила,
І рана гоїтись не поспіша.
Так гордо в небеса злетіла*

*В політ яскравий та, на жаль, останній,
У тобі правда, воля й сила,
І велич навіть у мовчанні.
Серця Майдану незалежні
Це ви підняли націю з колін,
І гордість, і смуток безмежні,
Навіки слава і низький уклін.
Промені світла у тумані безнадії,
Ви іскри благодатного вогню,
То ваша мужність і сміливі дії
Пробили гніту надміцну броню.
Країна не жила, лиш захлиналась
Від безпорадності й тривоги,
Та хвилю відчаю хвиля надій змивала,
І сила духу тернами вела до перемоги.
Безцінний вибороли шанс -
Нову країну будувати,
А освячений кров'ю аванс
Ніхто не має права змарнувати.
Небесна сотне, мало «Дякую» сказати,
Твою здійснити мрію – честі справа,
Належну шану зможемо тоді віддати,
Коли українська розквітне держава.*

Вед.2: Не встигли загоїтись важкі рани минулої війни, як на Сході України прогрімів нові постріли і вибухи гранат, де гинуть найкращі сини України.

*І він упав, прикрив собою трави,
Своєю кров'ю землю напоїв...
І він упав... упав зі словом: «Мамо!
Прости мені, я вижить не зумів...»
Він був солдат... Але він був і
сином...
Для матері він щастям був
останнім!
І журавлі летять у небі клином
Над сином, над солдатом у
прощанні.
А мати там, далеко за фронтами,
Чекає сина, ставши на поріг.
І прийде їй послання з журавлями,
Що він – ГЕРОЙ, що він в бою
поліг...
І впаде мати з криком на порозі,
Мов привид, божевільна і бліда.
І пролунає ехо на пустій дорозі:
«Будь проклята, будь проклята,
ВІЙНА!»
Таких історій на землі багато
Й у пам'яті вони будуть віки.
Так уклонімось низько всім
солдатам,
Які за нас в боях тих полягли!*

Учень

Не плач, моя мамо, даремно не жди.
Не мрій про маленькі внучата...
Кохання – пил чистий, як капля води,
Згасила остання граната.

Учень.

Скільки вас побитих у Карпатах,
Скільки вас скатованих в снігах,
Знає тільки місяць, що наатах
Вартував у синіх небесах.

Учень.

Скільки вас без дому, без надії
За морями в муках довгий час .
Діти долі, квіти веснянії,
Україна молиться за вас.

Учень.

В тривожний час непросто говорити....
Всі мріємо, що спиниться війна.
Там гинуть люди, їм би жити й жити,
Але пострілів здригається земля.

Учень.

Що буде далі? Чи настане завтра
Для тих людей, що зараз у бою?
На них чекають вдома їхні мами.
Благаю, припиніть вже цю війну!

Учень.

Просимо в Бога миру для країни,
Щоб повернулися живими усі ті ,
Хто захищає зараз Україну,
Хто там на Сході ніби в іншому житті...

Учень.

І віримо, що спиняться всі війни,
Що буде мир і спокій у серцях.
Про це благають діти України
Проханням щирим в душах і піснях.

Вед.1: Сьогодні, зайві будь-які слова, то нехай патріотизм і гідність, шляхетність і милосердя, добро і любов будуть основою нашого життя.

Вед.2: «Служу на вірність народу України» – це не просто слова з присяги – це героїзм, це мужність, це непохитність, які дарують нам усім впевненість у завтрашньому дні.

Вед.1: Вони мужні, сміливі, хоробрі. Не шкодуючи власного життя, захищають неньку-Україну. Це бійці, що зі зброєю в руках захищають крихкий східний кордон України, лікарі, які в мирний час повертають поранених в АТО з того світу, волонтери, на плечах яких тримається наша армія.

Вед.2: Багато синів нашого району пішли виконувати свій обов'язок перед Батьківщиною. Вони з гідністю несли і несуть бойову службу в лавах Збройних сил України.

Ми пишаємося ними, і благаємо, повертайтеся, будь ласка, живими. Батьківщина і ми чекаємо на вас.

Вед.1: Війна несе незліченні втрати. За офіційними даними ООН із квітня 2014 року по вересень 2015 у результаті конфлікту на сході України всього вбито 7962 людини (включаючи українських військових та цивільних), а також 17811 людей поранено. Солдати добровольчих загонів та регулярної армії віддали життя за кожного з нас! Серед загиблих воїнів є наші земляки. Це:

Карпо Сергій Едуардович, Запара Геннадій Віталійович, Бражник Володимир Анатолійович, Проньков Ростислав Русланович, Кудрявцев Олексій Миколайович, а також Власенко Юрій Олександрович, який загинув, прикриваючи своїх бойових побратимів, під час нападу терористів на колону в ході бойових дій у Красному Лимані.

Вед.2: У пам'яті земляків ці хлопці назавжди залишаться мужніми героями, які з честю виконали головний обов'язок чоловіків - захист рідної землі.

Як би не було страшно та боязно в їхніх серцях завжди лунав один вислів «Ніхто крім нас»

КІНО

Вед.1: Вшануємо пам'ять наших героїв хвилиною мовчання.
(Хвилина мовчання.)

*Ти боровся за мене, мій
відданий, вірний солдате.
Своїм потом і кров'ю
відстоював честь і любов!
Ти волів з моїх рук ці ворожі
кайдани зірвати!
І пролив на священній землі
молоду свою кров.
Пригорну тебе, ніжно, до
серця, мій соколе-сину.
Глянь-но, терен розквітнув,
який його палко обплів.
Напою тебе кров'ю терпкою
рясною калини.
Огорну золотавим
серпанком туману степів.
Твої рани криваві омий
сльозами землі.
Нагодую тебе її хлібом
святим і духмяним.
Хай розтануть нещастя й
тривоги в холодній імлі.
І нестерпного болю у серці
твоєму не стане.
Ти - опора моя і надія на
вістрі сльози.
Я - твоя Україна, що скоро з
колін підведеться.
Хай свобода розквітне, мов
райдуга після грози
На гарячих руїнах мого
розіп'ятого серця.
І могутній Дніпро, зареве
ніби лев, уночі!
Об круті береги, кігті хвиль
поточивши відважно.
Поржавіють ворожого
війська сталеві мечі!
Ми розправимо крила й
летіти нам буде не страшно!
Заспівають в вишневих
садах молоді солов'ї.
Ніжна пісня любові
весняним промінням
проллється.
І не знатимуть болю війни,
наші світлі краї.
А священна молитва
цвістиме у кожному серці.*

Пісня «Не сумуй»

- 1-й учень: На сході плаче наша Батьківщина,
Ворожі танки все кордони рвуть,
Щодня солдати українські гинуть,
Свої життя за нашу волю віддають.
- 2-й учень: Герої України не вмирають,
У пам'яті завжди вони живуть.

Пташками їхні душі відлітають,
І з неба дивляться на нас, мабуть.

3-й учень: А ми живем і будем жити, люди,
В краю своїм співатимем пісні!
І буде мир, і злагода в нас буде,
І щастя на українській землі!

4-й учень: Колись історія назве
Наш час народженням людини,
Бо поки серце в нас живе –
Ми не стяли на колінах.

Звучить пісня «Україна калинова».

Вед.1:

Наша зустріч добігає кінця. Якщо ми, ніби за цеглинкою цеглинку, будуватимемо наш храм людської душі, не будемо байдужими та черствими, будемо патріотами своєї Батьківщини то будемо гідними називатися українцями!

Моя Україно, народ мій коханий,
Брати-українці, мої земляки!
Здоров'я і щастя вам, рідні країни,
Добробуту, миру на довгі роки!

Єднаймося, браття! Хай чиста іскрина
Запалить любов'ю гарячі серця,
Й піснями наповниться вся Україна
Від щастя, якому не буде кінця!

Вед.2:

Я знаю: ми відродимось, народе,
Повернемо і мову, й рушники.
Я вірю: Українонька заплаче
Від пісні щастя, що на всі роки.
Я знаю: розцвітуть сади зелені,
Заграють ріки на струні степів,
І білі вишні, ніби наречені,
Під вітром розіллють бентежний спів.

Я вірю: колись буде в Україні
Соборність і духовна чистота,
«Згинуть вороженьки, як роса на сонці» ,
Сяйне крилом веселка золота.

Рожево спалахнуть духмяні весни
І полетять лелеки й журавлі.
В любові кожне серденько воскресне
На світлій, мирній, радісній землі!

Пісня «Ми – українці»

Вчитель: Звичайно, у кожному дома, у кожній сім'ї, ми молитимемося за наших воїнів. Нехай вони повертаються додому живими та неушкодженими, нехай Бог помагає нашим хлопцям здолати ворогів української землі!

Дозвольте мені подякувати нашим гостям, за те, що вони знайшли час відвідати нашу школу, за те, що вони, як і тисячі воїнів, роблять усе, аби у наших домівках був мир. На згадку про сьогоднішню зустріч прийміть від нас сувеніри, виготовлені руками учнів, листи та вірші для наших побратимів. Земний вам уклін!

У матеріалі використано вірші українських поетів.